

ANKIETA

ŚLEDOWNIKA POLSKI WALCZĄCEJ NA KRESACH POŁN.-WS. II RP "

Laufer Gortyniska Stanisława, ojciec Włodzimierz Gortynski, matka Gabriela z Naumskich. Pseudonim „Komarowa”.

1914, 05, 17 w Petersburgu.

Zmarła w marcu 1996 r.

Urodziła się w rodzinie inteligentkiej. Ojciec inżynier-lesnik zmarł w 1919 r. Matka przeniósła się do rodzinnego Wilna, gdzie pracowała jako pielęgniarka w szpitalu kolejowym wychowując troje dzieci.

5. Po ukończeniu gimnazjum im. E. Orzeszkowej, rozpoczęła studia na USB na Wydz. Mat.-Przyrodniczym na geografii.

Po ukończeniu studiów, gdy miała przystąpić do pracy magisterskiej, jesienią 1919 r., zlikwidowano USB. W listopadzie 1940 r. podjęła pracę kolektora w litewskim Urzędzie Geologicznym.

8. Prace w konspiracji rozpoczęła w listopadzie 1940 r., gdy w grupie koleżanek z geologii, geografii i rolnictwa USB stworzyła przysięgę, którą przyjmował anonimowy „Olek”. Wraz z koleżankami była Izorczeką kpt. Antoniego Olechnowicza ps. „Pohorecki”. Zlecał on im wyszukiwanie skrynek i Izorczekom, opiekę nad kilkoma uchodźcami wojennymi, dostarczanie map 1:100.000. Przeszła szkolenie sanitarne. Za zgodą kpt. Olechnowicza przeszła w kwietniu 1942 r. do nowo powstałej jednostki dywersyjnej pod kryptonimem Wachlarz - do oddziału Baza-Miod, a następnie do Kedycou. Została ponownie zaprzysiężona przez dr. Jana Wojciechowskiego ps. Kolarz i przyjęła ps. „Komarowa”. Dowódcą oddziału był Bronisław Kryżanowski ps. „Batkruk”.

Oddział działał intensywnie. Już w maju zaczęli napływać przybysze z Warszawy, którym trzeba było zapewnić warunki pobytu w Wilnie, zapewnić opiekę lekarską i t.p. Do jej zadań należały: Agencja w obrębie Oddziału Baza, Agencja z Eliaszem Baranem ps Edyp - Żydem, który przekazywał wykradane z magazynów niemieckich materiały dywersyjne. Brała udział w zorganizowaniu i obsłudze fabryki ładunków wybuchowych w mieście „pustelnia”.

11. Od jesieni 1945 r. rozpoczęła pracę w Biurze d/Spraw Ewakuacji. Początkowo jako urzędniczka, a od marca 1946 r. jako kontrolant transportów z ludnością ewakuowaną do PRLu. W lipcu 1946 r. została aresztowana przez NKWD i skazana na 7 lat łagrów, wywieziona do Republiki Konii do obozów w Yncie i Abezii. Do kraju powróciła 13.12.55 r. W 1957 r. zdała egzamin na AGH w Krakowie uzyskując dyplom inżyniera, a następnie pracowała w Warszawie w Instytucie Geologicznym, a później w Zjednoczeniu Budownictwa Kopalni Rud jako główny geolog oraz w Przedsiębiorstwie Budowy Kopalni Rud Miedzi w Lubinie. Po latach szła na emeryturę i otrzymała rentę inwalidy niepełnego.

Ankieta wypełniła szwagierka siostry Gortynskiej
Irena Gortynska

Sonon Włhp. dn. 13 stycznia 1997 r.